

RYÛNOSUKE AKUTAGAWA

Rashômon i altres contes

Traduits del japonès per Albert Nolla

Edicions de 1984
Barcelona

UN COS DE DONA

Una nit d'estiu, un xinès que es deia Yang Mu es va despertar per la xafogor que feia. Estirat de bocaterrosa i amb les mans a la barbeta, estava immers en les seves cabòries quan, de sobte, va descobrir un poll que avançava per la vora del llit. En la penombra de l'habitació, el poll arrossegava el seu llom minúscul, que brillava com si fos pols d'argent, dirigint-se a l'espatlla de la seva dona, que ja feia estona que dormia plàcidament al seu costat, amb la cara i el cos girats cap a ell.

Mentre observava l'avanç lent del poll, en Yang es va preguntar com devia ser el món d'aquell animaló. El que per a ell eren només dues o tres passes, per al poll podia representar una hora de camí. A més, l'espai que podia recórrer no era gaire més que el del damunt del llit. Si ell fos un poll, va pensar en Yang, la vida seria ben avorrida...

Mentre anava rumiant d'aquesta manera, en Yang va anar perdent la consciència fins que va caure al fons d'un trànsit estrany que no era ni somni ni realitat. Quan li va semblar que tornava a estar despert, es va adonar que la seva ànima s'havia ficat al cos del poll, que continuava avançant pel llit a poc a poc, entre la pudor de suor. Era una situació tan insòlita que en Yang es va quedar esbalaït. Però això no va ser l'únic que el va sorprendre...

Davant d'ell s'alçava una muntanya altíssima. Aquella forma arrodonida penjava com una enorme estalactita

des de més enllà d'on li arribava la vista i queia sobre el llit, just davant dels seus ulls. La part que tocava al llit tenia la forma d'una magrana de color vermell pàl·lid i semblava que tingués foc a dins. Excepte aquella part, la resta era una muntanya rodona i blanca, formada per una textura adiposa, flonja i llisa. La suau concavitat del vessant de la muntanya estava coberta d'una ombra blavosa que recordava la claror de la lluna reflectida a la neu. El cantó on tocava la llum estava tenyit d'un to ambarí mig desfet i traçava un bell arc cap al cel llunyà com no se'n veia en cap serrat.

En Yang va admirar la bellesa d'aquella muntanya amb els ulls ben oberts. Però quina no va ser la seva sorpresa quan es va adonar que la muntanya que s'alçava al seu davant no era sinó un dels pits de la seva dona. Oblidant l'amor, l'odi i fins i tot la luxúria, es va quedar contemplant aquell pit gegantí com una muntanya de vori. Tanta va ser l'admiració que el va colpir que es va quedar una bona estona immòbil, com si estigués petrificat, sense sentir ni tan sols la pudor de suor que pujava del llit...

En Yang, doncs, es va haver de convertir en poll per poder apreciar per primer cop la bellesa del cos de la seva dona.

Tanmateix, algú que tingui un temperament artístic no pot pas quedar-se embadalit com un poll davant de la bellesa d'un cos femení.

(setembre del 1917)